

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(posudek oponenta)

Práci předložila studentka: **Eva Řeháková**

Název práce: **Poslání neziskového sektoru v současné společnosti**

Vedoucí práce: **PhDr. Jaroslava Kadeřábková, CSc.**

Oponent: **Mgr. Jan Lego, Ph.D.**

1. Cíl práce

Předložené práci se nepodařilo naplnit cíl, kterým měl být rozbor neziskového sektoru a jeho subjektů a především jeho poslání, neboť o této problematice se v práci často dozvídáme buď pouze povrchní informace či tvrzení, která nejsou nikterak podložena, anebo jsou závěry obsažené v práci nesprávné.

2. Obsahové zpracování

Z pohledu obsahového je třeba primárně upozornit na to, že obsah (z hlediska názvů kapitol) ne zcela odpovídá zásadám pro vypracování. To je však výtka, kterou by zcela evidentně zakrylo kvalitní obsahové zpracování – toho se však u předložené práce nedostává. U mnohých kapitol nekoreluje název s obsahem (např. 4. kapitola nazvaná Podrobný popis čtyř základních forem nevládních neziskových organizací v ČR, kde je např. občanským sdružením věnována pozornost na necelých dvou stranách se šesti podkapitolami a z tohoto důvodu samotnou materii jistě nelze označit za „podrobný popis“), některé jsou svým rozsahem i obsahem zcela nedostatečné (např. hlavní kapitola 5. Legislativní úprava neziskového sektoru se vměstnala toliko na jednu stránku (!), z čehož ovšem polovina textu je citací jakéhosi zdroje, který však čtenář musí (na rozdíl od jiných citací) pracně vyhledat (!!)). Navíc v celé této kapitole není ani zmínky o legislativní úpravě, nepočítám-li ovšem pro mne poněkud těžko pochopitelné autorčino tvrzení, že „legislativní rámec pro činnost NNO je v ČR relativně plně vymezen“ (str. 26). Autorka stran rozboru české právní úpravy zcela opominula judikaturu i odbornou literaturu. Ovšem nedokázala se vypořádat ani se samotným textem zákonů, když v práci uvádí tvrzení neodpovídající recentní právní úpravě (např. na str. 16 prohlašuje, že zakladateli sdružení „mohou být jak právnické osoby, tak fyzické osoby“, přičemž v § 2 odst. 1 zákona o sdružování občanů se stanoví, že „občané mohou zakládat spolky, společnosti, svazy, hnutí, kluby a jiná občanská sdružení, jakož i odborové organizace (dále jen "sdružení") a sdružovat se v nich“ a v § 6 odst. 2 téhož zákona se stanoví, že „Návrh na registraci mohou podávat nejméně tři občané, z nichž alespoň jeden musí být starší 18 let“) Pokud by potom autorka chtěla prezentovat úvahy o možnosti právnických

osob být zakladateli sdružení (tyto závěry sice na první pohled shora citované úprava vyvrací, jistě však nejsou zcela vyloučeny), musela by takový závěr argumentovat.

Dalším příkladem věcných nedostatků je nezachycení poslední novelizace zákona o obecně prospěšných společnostech, která ovšem představuje poměrně zásadní posun z pohledu vnitřního fungování tohoto typu právnické osoby a jistě by při takovémto rozboru měla být zohledněna.

Autorka se také neodkázala vypořádat dostatečně s jazykovou úrovní práce, když některá tvrzení zcela postrádají smysl (str. 38 – „Jako velmi pozitivní stránku této věci je to, že pokud se zaměřím na vnímání neziskových organizací českou veřejností.“).

Autorka poměrně často (zejména v kapitole 7. Neziskový sektor a současná česká společnost) vynáší soudy, pro které nejsou v práci obsaženy žádné relevantní podklady (např. str. 38 – „Nadále jako v minulých letech jsou neziskové organizace vnímány spíše pozitivně“).

Některá dělení (např. na str. 13) nejsou nikterak odůvodněna (proč autorka zařadila paušálně občanská sdružení mezi vzájemně prospěšné neziskové organizace?), některá dělení postrádají dle mého soudu smyslu (str. 33 – dělení financování dle geografického původu zdroje na domácí a veřejné).

Celkově tak lze práci z hlediska obsahového hodnotit nedostatečně.

3. Formální úprava

Formální úprava je na špatné úrovni, práce sice má potřebný rozsah, ovšem autorka se nevyvarovala opravdu velkého množství interpunkčních chyb.

Poznámkový aparát je na nedostatečné úrovni (ostatně to souvisí s nedostatečným rozsahem použité literatury), některé odkazy/poznámky pod čarou nejsou vůbec číslovány (např. str. 13), jsou různě odsazeny a navíc je použita prapodivná kombinace odkazů umístěných uvnitř textu a pod čarou (to by dokonce mohlo vzbuzovat pochybnosti o způsobu tvorby práce).

Seznam použité literatury není řazen v abecedním pořádku a je nedostatečný.

4. Stručný komentář hodnotitele

Autorka předložila bakalářskou práci, která nesplňuje požadavky na tento typ vědecké práce kladený. Práce působí dojmem jakéhosi návrhu delší seminární práce a to je věru málo.

5. Otázky a připomínky k vysvětlení při obhajobě

Při ústní obhajobě – pokud se bude vůbec konat – by se autorka měla pokusit vysvětlit shora uvedené připomínky.

6. Navrhovaná známka

Práci nedoporučuji k obhajobě.

V Plzni dne 10.5.2012

Mgr. Jan Lego, Ph.D.